

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 października

№ 77.

Rok 1935.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 481—Skarbu z dnia 7 października 1935 r. o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do prawa celnego	1267
482—Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1935 r. o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego	1268

481.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 października 1935 r.

o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 133 lit. „a” i „b” oraz art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy wykonawcze z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) uzupełnia się następująco:

1) w paragrafie 48 — „Zgłoszenie na piśmie” — dodaje się dalszy ustęp 11:

„a) jeżeli w związku z wykonaniem umów między państwowych, bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcym, obrót ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcym reglamentacji dewiz, podlega specjalnej kontroli w całości lub w części, wtenczas strona przy odprawie celnej (ostatecznej) towarów, przywiezionych z tego państwa, powinna przedstawić zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli; nie wymaga się przedstawienia tych zaświad-

czeń przy towarach: 1) objętych umowami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, 2) przewożonych w ruchu podróży (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego), 3) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła, 4) zwalnianych od cła na podstawie art. 22 ust. I pp. 1—6, 8—11; ust. II pp. 1—10, 13—20, 22—25 prawa celnego;

b) wykaz państw, z których przywóz podlega specjalnej kontroli, wykaz instytucji, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaświadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

2) W paragrafie 47 — „Zgłoszenie ustne” — dodaje się nowy ustęp 3 tej treści:

„Przepisy, zawarte w paragrafie 48 ustęp 11, mają analogiczne zastosowanie”.

3) W paragrafie 49 — „Postępowanie urzędu celnego” — w końcu ustępu 4 dodaje się zdanie:

„Również w przypadkach przewidzianych w paragrafie 47 ustęp 3 oraz w paragrafie 48 ustęp 11, urząd celny nie przyjmuje należności celnych i innych, zanim strona nie przedstawi wymaganych temi przepisami dokumentów.”

4) W paragrafie 56 — „Zgłoszenia na piśmie” — dodaje się dalszy ustęp 8:

„a) Jeżeli, w związku z wykonaniem umów między państwowych, bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcym, obrót ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcym reglamentacji dewiz, podlega w całości lub w części kontroli specjalnej, wówczas strona powinna przedstawić przy odprawie wywozowej (ostatecznej) zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli; nie wymaga się przedstawienia tych zaświadczeń przy towarach: 1) objętych umowami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, 2) przewożonych w ruchu podróży (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego), 3) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrznym jak i zewnętrznym opakowania, które są wolne od cła, 4) zwalnianych od cła na podstawie art. 22 ust. I pp. 1—6, 8—11; ust. II pp. 1—10, 13—20, 22—25 prawa celnego;

b) wykaz państw, do których wywóz podlegać będzie specjalnej kontroli, wykaz instytucji, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaświadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

5) W paragrafie 55 — „Zgłoszenie ustne” — dodaje się nowy ustęp 8:

„Przepisy, zawarte w § 56 ustęp 8, mają analogiczne zastosowanie”.

6) W paragrafie 57 — „Postępowanie urzędu celnego” — ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli towary podlegają ograniczeniom wywozowym lub gdy wywóz do niektórych krajów podlega specjalnej kontroli, strona powinna złożyć urzędowi celnemu w pierwszym wypadku pozwolenie na wywóz wydane przez właściwą władzę, w drugim — zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie warunków specjalnej kontroli.

Przed złożeniem wymienionych wyżej dokumentów towar nie może być wypuszczony zagranicę”.

7) W paragrafie 62 — „Zgłoszenie na piśmie do odprawy warunkowej” — dodaje się nowy ustęp 6 tej treści:

„a) Jeżeli w związku z wykonaniem umów między państwowych bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcym, obrót ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcym reglamentacji dewiz, podlega specjalnej kontroli w całości lub w części, wówczas strona przy odprawie warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego, bądź obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego — z tem państwem powinna przedstawić zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli.

b) Wykaz państw, w stosunku do których odprawa warunkowa, dotycząca obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego, bądź obrotu reparacyj-

nego czynnego lub biernego podlegać będzie specjalnej kontroli, wykaz instytucji, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń, wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaświadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

8) W paragrafie 61 — „Zgłoszenie ustne do odprawy warunkowej” — dodaje się ustęp 3:

„Przepisy zawarte w paragrafie 62 ustęp 6, mają analogiczne zastosowanie”.

9) W paragrafie 63 — „postępowanie urzędu celnego” — dodaje się ustęp 4:

„Jeżeli przy odprawie warunkowej wymagane jest zaświadczenie o dopełnieniu warunków specjalnej kontroli ustanowionej w obrocie towarowym z państwem obcym (§ 61 ust. 3, § 62 ust. 6) odprawa warunkowa nie może być dokonana bez przedstawienia przez stronę takiego zaświadczenia”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

482.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 października 1935 r.

o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego.

Na podstawie art. 414 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) i art. 2 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w art. 172—263 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, z wyłączeniem przepisów, zawartych w art. 176, 177, 178, 185, 189, 193, 196 i 252, i z zachowaniem odpowiednich przepisów, zawartych w art. 264, 265, 266, 267, 269, 277, 278, 279, 281, 282 i 313 tegoż rozporządzenia, rozciąga się na niezaliczone w poczet miast następujące osiedla województwa warszawskiego: